

# FOLKET

Åskilstuna

AR07

ca 27.000 ex 6/vecka (s)



AB Pressurklipp 1979 -10- 16

102 20 Stockholm 12, Tel. 08/54 14 20

43

## Oskapliga låtar det är fint det!

*Norrt Elitkapell*

Svensk folkmusik är numera väldokumenterad på skiva. Ett av de senaste bidragen står Norrtelje Elitkapell för med "Oskapliga låtar" (Oktober-LP). Uttrycket "oskapliga" står tvärtemot vad man skulle kunna tro, för låtar som är extra bra, och Elitkapellet har på denna sin andra LP verkligen fått ihop en oskaplig samling låtar. Och som dom framförs! Roligare och mer svängig folkmusik var det länge sedan jag hörde.

Att man kallar sig Elitkapellet beror inte på något utslag av storhetsvansinne. I seklets början var det vanligt att orkestrar kallade sig kapell och många lade till "elit" framför för att få lite extra schvung på namnet — Italienska Elitkapellet och Skebo Elitkapell var två exempel. Eftersom Norrteljegruppen vill anknyta till och bygga vidare på "dansbanetraditionen" föll det sig naturligt att välja det ståtliga namnet Norrtelje Elitkapell.

Gruppen gör ett oerhört autentiskt intryck med bland annat nyckelharpor och tramporgel i sättningen. Särskilt tänd är jag på Gunnilla Anderssons tramporgelspel, inte minst i "Hellgrens vals", en härlig bakvänd låt som fastnar direkt och som man kommer på sig själv med att gå och nynna på, ofta.

Men här finns även många andra guldkorn. "En gång i min ungdom" och "Norsk polkett efter Anon Egeland",

för att bara nämna ett par. De flesta låtar är rent instrumentala och framförs med en sällan hörd spelglädje. Bland instrumenten, förutom nyckelharpa och tramporgel, finns bland annat krumhorn, olika blockflöjter, piano, klarinett, bas, dragspel, cittra, trummor, congas, och snatterpinnar. Snackak om oskaplig blandning!

Ska man komma med någon anmärkning så kan det möjligen vara att sången inte riktigt matchar de rent musikaliska färdigheterna. Men det är en bagatell i sammanhanget. På det hela taget är "Oskapliga låtar" en suverän uppvisning av en grupp med entusiasm, stort kunnande och förmåga att gräva fram utmärkt material, i bland lite udda låtar, ur den svenska folkmusikens stora skattkammare.

—Det märks att de älskar den musik de spelar. Det är så det ska vara — då blir man glad även som lyssnare.

Kristina Eder